

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320010410
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8320010410.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.05.2024 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného A. B. z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/49/2020 zo dňa 28.06.2023 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému A. B. C. D. E. F. G. H. - nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., E. XXXX/XX,

u k l a d á

podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. d), j), § 37 písm. h), § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 a § 39 ods. 1 Tr. zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. zákona trest prepadnutia veci - 1 ks mobilný telefón zn. iPhone s príslušenstvom bielej farby v modrom puzdre, 1 ks digitálna váha zn. Pro scale PX100, 1 ks digitálna váha zn. USA WEIGH - Professional digital scale v.č. 08597 v čiernom puzdre a finančné prostriedky vo výške 350,- eur.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zároveň z r u š u j e v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/20/2023 z 28.03.2023, právoplatný dňa 12.04.2023, výrok o treste týkajúci sa obž. A.. B., ktorým mu bol uložený pre prečin podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na dobu 26 mesiacov včítane uloženia obmedzení, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/49/2020 zo dňa 28.06.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. b), j) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- od presne nezistenej doby, najneskôr od leta roku 2018 neoprávnene kupoval, ako aj ináč neoprávnene zadovážoval, omamné a psychotropné látky, a to hlavne rastliny rodu Cannabis (konopa), ktoré sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok, tieto v rôznych množstvách u seba, ako aj na iných miestach v mestách Snina, Humenné a ich blízkom okolí, neoprávnene prechovával a taktiež v okresoch Snina a Humenné a ich okolí neoprávnene predával, ako aj ináč neoprávnene zadovážoval iným odberateľom, medzi nimi aj I. J. z obce Veľopolie, okr. Humenné, ktorému v období leta 2019 predal rastliny rodu Cannabis (konopa) približne 5-krát, zväčša jednu až dve dávky za sumu 10,- eur alebo 20,- eur, a to na rôznych miestach ako v Humennom, Snine či Belej nad Cirochou, okr. Snina, ďalej K. E. z obce Veľopolie, okr. Humenné, ktorému v období od leta 2018 do mája 2019 predal rastliny rodu Cannabis (konopa) približne 11-krát, zväčša jednu dávku za sumu 10,- eur a to vždy v Snine v blízkosti bydliska A. B., ako aj B. L. z obce Dlhé nad Cirochou, okr. Snina, ktorému od presne nezistenej doby v roku 2018 až do leta 2019, v období jedného a pol roka, predával rastliny rodu Cannabis (konopa) približne 1 -krát týždenne, pričom jedna dávka bola za sumu 10,- eur, pričom niekedy mu A. B. predával rastliny rodu Cannabis (konope) v množstvách za 20,- eur alebo 50,- eur, a to na rôznych miestach v meste Snina, a to až do dňa 07.11.2019, kedy počas vykonania osobnej prehliadky a domovej prehliadky, okrem iných vecí dôležitých pre trestné konanie, vydal polícii tri kusy papierových skladačiek, v ktorých sa nachádzala rastlinná sušina, ktorej skúmaním bolo zistené, že sa jedná o sušené vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 2,31 g (balené po 0,77 g, 0,78 g a 0,76 g) s priemerným 11,8 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 9 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, ďalej alobalovú skladačku, v ktorej sa nachádzala rastlinná sušina, ktorej skúmaním bolo zistené, že sa jedná o sušené vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 0,30 g s priemerným 12,2 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, ktorá je schopná ovplyvniť psychiku užívateľa, tiež 1 ks sklenenej zaváraninovej fľaše, v ktorej sa nachádzala rastlinná sušina, ktorej skúmaním bolo zistené, že sa jedná o sušené vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 4,72 g s priemerným 18,3 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 29 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, ako aj kožené puzdro obsahujúce tri kusy papierových skladačiek, v ktorých sa nachádzala rastlinná sušina, ktorej skúmaním bolo zistené, že sa jedná o sušené vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 2,28 g (balené po 0,72 g, 0,83 g a 0,73 g) s priemerným 12,7 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 10 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa,

za čo mu bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona v použití § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. d), j), § 37 písm. h), § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému bol uložený aj trest prepadnutia vecí - 1 ks mobilný telefón zn. iPhone s príslušenstvom bielej farby v modrom puzdre, 1 ks digitálna váha zn. Pro scale PX100, 1 ks digitálna váha zn. USA WEIGH - Professional digital scale v.č. 08597 v čiernom puzdre, finančné prostriedky vo výške 350,- eur.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona bolo rozhodnuté i o uložení ochranného dohľadu na 1 rok.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol súčasne zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/20/2023 z 28.03.2023, právoplatný dňa 12.04.2023, ktorým bol obž. A. B. uložený za

trestný čin podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 20 mesiacov s uložením primeraných obmedzení, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, pričom ostatné výroky trestného rozkazu ostávajú nezmenené.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný dňa 17.07.2023 prostredníctvom svojho obhajcu, pričom je nutné uviesť, že obžalovaný pri vyhlásení rozsudku nebol osobne prítomný a rozsudok mu bol doručený dňa 06.09.2023.

V dodatočne predložených dôvodoch odvolania obhajcom obžalovaného po citácií ustanovení § 2 ods. 10, 12, 19, § 168 ods., § 321 ods. 1, § 322 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaný uviedol, že odvolanie odôvodňuje chybami konania tým, že sa súd nevysporiadal presvedčivým spôsobom s rozpormi v obsahu jednotlivých produkovaných dôkazov, ako aj s argumentáciou obhajoby, a trest je neprimerane prísny. V prípravnom konaní bolo porušené závažným spôsobom jeho právo na obhajobu. Listom z 03.12.2019 bol obhajca vyzvaný o vykonaní výsluchov svedkov dňa 16.12.2019 a 17.12.2019, avšak mená svedkov uvedené neboli. Obhajca žiadal oznámiť mená svedkov, aby sa na výsluch mohol pripraviť, prípadne by zvážil, či sa výsluchov zúčastní, vyšetrovateľ ale aj napriek tomu odmietol oznámiť mená svedkov s odvolaním sa na stanovisko č. 58 publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 7/2018. Podľa citovaného stanoviska obhajca je oprávnený ešte v prípravnom konaní žiadať opakovanie výsluchu svedka a to najneskôr pri preštudovaní spisu, postupom podľa

§ 208 Tr. poriadku. Z uvedeného dôvodu preto navrhol zopakovať za jeho prítomnosti výsluchy svedkov B. L. a I. J.. Napriek uvedenému rozhodnutiu bol návrh vyšetrovateľom odmietnutý. V zmysle základnej zásady trestného konania deklarovanej v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. poriadku, má každý, proti komu sa vedie trestné konanie, právo na obhajobu. Právo na obhajobu osoby, proti ktorej sa vedie trestné stíhanie, vyjadruje požiadavku, aby bola v trestnom stíhaní zabezpečená ochrana zákonných záujmov a práv tejto osoby. Prostredníctvom práva na obhajobu sa má dosiahnuť, aby nevinný bol oslobodený a páchateľ odsúdený len za trestný čin, ktorý spáchal, a za tento trestný čin, aby mu bol uložený spravodlivý trest. Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaručuje nie teoretické práva, ale práva konkrétne a účinné. Príslušné orgány musia urobiť vhodné opatrenia, aby obhajoba nebola iluzórna. Nečinnosť príslušnosť orgánov v takej situácii treba kvalifikovať ako porušenie čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru (nález ÚS SR II.ÚS 452/2010). V prípade nezákonne získaných dôkazov v rámci prípravného konania, nezákonnosťou sú postihnuté aj všetky ďalšie dôkazy, ktoré boli získané na základe nezákonného postupu, ide o tzv. teóriu plodov z otráveného stromu, ktorá vychádza z toho, že všetky dôkazy, ktoré boli získané nezákonne, musia byť vylúčené. Taktiež nemožno použiť ani ďalšie dôkazy, ktoré boli získané priamo alebo nepriamo, ako výsledok nezákonného postupu.

Od začiatku trestného stíhania priznáva, že bol užívateľom marihuany, popiera, aby marihuanu predával ďalším osobám. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol užívateľom marihuany, ale prechovával ju len pre svoju potrebu, nepredával ju ďalším osobám. Marihuanu začal užívať asi od februára 2019, vtedy sa mu začali ozývať chlapi, či má niečo spoločné s marihuanou. Najprv im odpovedal, že nie, no potom stále otravovali, tak išiel do lesa a odtrhol zelenú sušinu, ale to nebola marihuana. Túto sušinu potom predával ako marihuanu. Účinky marihuany sú všeobecne známe. Znalec M. L. v znaleckom posudku uviedol, že u marihuany po zafajčení bezprostredné účinky nastupujú do 5 minút a trvajú bežne 2-4 hodiny. Obyčajne nastáva uvoľnenie, veselá nálada, družnosť, zvyšuje sa pocit hladu. Svedok J. v prípravnom konaní uviedol, že po požití marihuany od B. sa cítil zhulený. Svedok E. sa súde uviedol, že bola to zlá tráva, trochu ho oťapila, bol zamyslenejší, ale euforické stavy nemal. Svedok L. v prípravnom konaní uviedol, že bol zhúlený, šťastný, niekedy ospalý. V konaní bolo vypočutých viac ako 30 svedkov, ktorí nepotvrdili, aby im predával marihuanu. Jeho konanie preto malo byť právne kvalifikované ako trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. d) T r. zákona účinného v čase spáchania skutku.

Uložený trest je preňho, ako osobu blízku veku mladistvého, neprimerane prísny. Po citácii § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, poukázal na časti rozhodnutia NS SR sp. zn. 4To/2/2013 nasledovne: „Európsky súd pre ľudské práva, Ústavný súd Slovenskej republiky ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu uplatňuje princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu zdôrazňuje aj pri zásahoch do práv chránených dohovorom majúcich podobu trestných sankcií. Aj keď trestnou sadzbou zákonodarcu v súlade so zásadou nulla poena sine lege stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Trest

(osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Z hodnotového systému právneho štátu je nutné vyvodiť, že sloboda môže byť zachovaná jedine tak, že sa s ňou bude nakladať ako s najväčším princípom, ktorý nesmie byť obetovaný účelnosti a jednotlivým výhodám. Trest realizuje svoje poslanie - ochranu spoločnosti niekoľkými funkciami, ako sú represia, resocializácia páchatel'ov trestných činov, a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco a zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním, spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrašiť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Moderné humanistické teórie zaoberajúce sa účelom trestu a trestného práva vôbec sú založené na myšlienke, že trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ. má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcný postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. V takom prípade je dobré, že páchatel' trest považuje za adekvátny, spravodlivý a súhlasí s ním. V trestnom zákonodarstve právneho štátu nie je trest sám osebe účelom, nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin. Takéto ponímanie trestu sa líši od absolútnych teórií trestu vychádzajúc zo zásady „punitur, ne peccate tur“, teda, „trestá sa, aby nebolo páchané zlo“. Preto možno nepochybne konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak bude trest. resp. odplata obsiahnutá v treste, prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Neprimeraný trest je teda negáciou práva, ktorá sa svojou podstatou (negovaním práva) ničím nelíši od trestného činu. pričom páchatel', ktorému toto bezprávie spôsobil štát, nebude mať možnosť dosiahnuť negáciu štátom spôsobenej negácie práva, keďže monopol na trestanie má v rukách štát. V zmysle zákonnej požiadavky primeranosti trestu má byť uložený trest úmerný aj škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil a nemá páchatel'ovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Z požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násilia spoločnosti voči jednotlivcovi. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Nevyhnutné je celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových a psychických vlastností, veku a podobne, ako i individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Len dôsledné a dôkladné poznanie veci a všetkých okolností prípadu umožňuje, aby súd v zmysle zásad voľného

uváženia, objektívnosti a diferencovanosti rozhodol o spravodlivej výmere konkrétneho trestu. Pri hodnotení jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach sa uplatňujú predovšetkým analytické a syntetické metódy poznávania, indukcia, dedukcia, ako aj metódy formálnej i dialektickej logiky, ale aj ďalšie bežné metódy poznávania, aby ich výsledkom mohlo byť spravodlivé, jasné zrozumiteľné a presvedčivé rozhodnutie. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

S poukázaním na uvedené navrhol zrušiť napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. poriadku a vec vrátiť okresnému súdu na nové rozhodnutie.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Konajúci súd umožnil obžalovanému vyjadriť sa ku skutku, ktorý túto možnosť využil v minimálnom rozsahu, keď vypovedal, že nikdy marihuanu nepredával, začal ju užívať niekedy začiatkom roka 2019, a vtedy sa mu ozývali chlapi, či má niečo s marihuanou spoločné, najprv odpisoval, že nie je, a keďže ho stále otravovali, išiel do lesa a odtrhol zelenú sušinu, ale nebola to marihuana. Obžalovaný sa v ďalšom hlavného pojednávania nezúčastňoval, toto bolo vykonané vždy s jeho súhlasom v jeho neprítomnosti, avšak bol zastúpený obhajcom, ktorý reálne uplatňoval jeho právo na obhajobu.

Obžalovaný namietal, že v prípravnom konaní nebolo vyhovené jeho návrhu na opätovný výsluch svedkov B. L. a I. J., čo viedlo k porušeniu jeho práva na obhajobu, avšak odvolací súd túto odvolaciu námietku neakceptoval, pretože o výsluchoch menovaných svedkov bol upovedomený nielen obž. A.. B., ktorá skutočnosť vyplýva z čísla listu 848 a 849, t. j. obž. B. bol upovedomený o možnosti zúčastniť sa výsluchu svedka I. J. konaného dňa 08.11.2019 a obhajca bol upovedomený o výsluchoch svedkov konaných v dňoch 16.12.2019 a 17.12.2019, pričom výsluch svedka B. L. sa vykonal dňa 17.12.2019. Už len toto zistenie poukazuje na to, že obžalovanému a jeho obhajcovi už v prípravnom konaní bola daná možnosť zúčastniť sa výsluchov menovaných svedkov. Okrem toho menovaní svedkovia boli vypočutí v konaní pred súdom dňa 02.05.2022 a 25.07.2022 za účasti aj obhajcu obžalovaného, ktorý ich mohol vypočuť. Z uvedeného je tak zrejmé, že zásada kontradiktórnosti bola dodržaná pri výsluchu svedkov I. J. a B. L., preto o tieto výpovede mohol konajúci súd opierať svoje skutkové zistenia. K výkladu ustanovenia § 213 ods. 3 Tr. poriadku zaujal stanovisko i Najvyšší súd SR, ktoré bolo publikované pod č. 58/2018 a z ktorého plynie, že obhajcovi postačuje v prípravnom konaní oznámiť miesto, čas a druh úkonu, ktorý sa bude vykonávať. V posudzovanom prípade si vyšetrovateľ túto svoju povinnosť splnil, pretože v upovedomení o vykonaní úkonov obžalovanému a obhajcovi bol označený ako druh úkonu výsluch svedkov. Napokon je potrebné uviesť i to, že v prípravnom konaní sa objasňuje trestná činnosť, ktorá mala byť spáchaná, a tak obhajca pri prvotných výsluchoch svedkov ako osoby práva znalejšie by mal vedieť reagovať na vyjadrenia svedkov. V obdobnom postavení je pri prvotných výsluchoch aj vyšetrovateľ, ktorý páchanie trestnej činnosti objasňuje práve týmito úkonmi.

Vzhľadom k tomu, že odvolateľ neoznačil, ktoré dôkazy mali byť nezákonne získané počas prípravného konania, okrem výsluchov svedkov I. J. a B. L., odvolací súd v rámci prieskumného konania po posúdení zákonnosti aj ďalších dôkazov uvádza, že nezistil porušenie postupu konajúceho súdu pri vykonávaní dôkazov takého charakteru, aby v dôsledku neho došlo k porušeniu práva na obhajobu obžalovaného. Dôkazy vykonané konajúcim súdom sú tak procesne účinné.

Konajúci súd svoje skutkové zistenia opieral predovšetkým o výpovede svedkov I. J., B. L. a K. E., ktorí obžalovaného A. B. z predaja marihuany usvedčovali. Osobne si u obžalovaného kupovali dávky v hodnote od 10 do 50,- eur, pritom nespochybnili predávanú látku ako marihuanu, keďže jej účinky poznali už skôr, ako začali s nákupom tejto zelenej sušiny u obžalovaného. Skutočnosť, že obžalovaný marihuanu predával, je osvedčovaná aj odposluchmi obžalovaného s inými osobami, okrem menovaných svedkov, ktorí v prípravnom konaní odopreli vypovedať z dôvodu možnosti privedenia si trestného stíhania. Z týchto prepisov hovorov, resp. sms, vyplýva kontakt medzi obžalovaným a napr. osobami L. A., B. N., M. A., M. E., O. P. Q. G., I. R., S. C., E. E., F. T., či A. R., ktorí si dohovárali

stretnutia za účelom nákupu marihuany a obsah nákupu označovali buď gramami - daj mi sedem čistých, daj mi dva gramy, jemu daj šesťgramový, hodnotu nákupu v desiatkach eur za 50, za padika, za pajdu, za 10, alebo číselne počet dávok - 13,15, 5, mám posledné 4 a podobne.

Obžalovaný popieral predaj marihuany a bránil sa tým, keďže od neho mnohé osoby požadovali predaj marihuany, že im predával sušinu nazbieranú v lese. Tejto obhajobe ani odvolací súd neuveril, keďže zbieranie sušiny v lese je nelogické a z predaja marihuany je usvedčovaný nielen výpoveďami svedkov, ale aj odposluchmi, ktoré boli zabezpečené v rámci trestného konania zákonným spôsobom. Uvedené dôkazy sa vzájomne dopĺňajú a objasňujú spôsob predaja marihuany obžalovaným okruhu jeho odberateľov.

Okrem toho pri domovej prehliadke boli obžalovaným vydané veci - sklenená fľaša s obsahom neznámej látky, ktorú dobrovoľne vydal, a následne boli nájdené veci 3 ks papierových skladačiek s nezisteným obsahom, dve digitálne váhy, 1 PC a nezistený počet semienok, pri osobnej prehliadke obžalovaný dobrovoľne vydal marihuanu v alobale, ale boli uňho nájdené aj 3 ks skladačiek s nezisteným obsahom, hotovosť 350,- eur a mobilný telefón, ktoré mu boli odňaté. Výkon osobnej prehliadky a domovej prehliadky, hoci obžalovaný prejavil záujem vydať marihuanu, mal svoje opodstatnenie, keďže po vykonaní prehliadky boli zaistené viaceré veci dôležité pre trestné konanie. Pri osobnej prehliadke vo vrecku teplákov bol nájdený alobal s neznámou látkou a vo vonkajšom pravom vrecku bundy boli nájdené 3 ks skladačiek s nezisteným obsahom, hoci obžalovaný tvrdil, že má pri sebe marihuanu vo vnútornom vrecku a túto dobrovoľne vydáva. Pri domovej prehliadke priznal obžalovaný iba sklenenú fľašu s marihuanou, pričom sa našli aj 3 ks skladačky s nezisteným obsahom, semienka nezisteného druhu, či digitálne váhy. Z dôkazov tak možno vyvodiť i to, že obžalovaný mal na viacerých miestach uloženú marihuanu a nepriznal ju v celom rozsahu.

Niet sporu o tom, a obžalovaný to ani nenamietal, že zaistená zelená sušina bola marihuanou, čo bolo dokázané jej skúmaním KEÚ PZ, a manipuláciu s ňou osvedčujú závery znaleckého skúmania z odvetia kriminalistickej daktyloskopie. Obhajoba postavená na vyjadrení svedkov, že boli zhúlení, niekedy šťastní a niekedy ospalí, trochu oťapení, a takto popisovaný stav nezodpovedá euforickým stavom, ktoré má THC vyvolať, čo by malo podporovať tvrdenie obžalovaného, že predával sušinu nazbieranú v lese, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Účinky užitia marihuany sa totiž u jednotlivca môžu prejavovať rôzne a to v závislosti od spôsobu jej užitia a samozrejme aj od obsahu účinnej látky THC, ktorú jedinec užije. Podstatným ale pre posúdenie, či predávaná látka mala účinky spájané s účinkami marihuany, bolo vyjadrenie svedkov, ktorí si ju kupovali od obžalovaného a vzhľadom na ich predchádzajúce skúsenosti potvrdili, že po užití predanej látky nastali u nich účinky, ktoré už predtým poznali z užívania marihuany. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, aby obžalovaný predával inú, než dopytovanú látku. Napokon je potrebné poukázať i na zaistenú sušinu, ktorá bola podrobená kriminalistickému skúmaniu a bolo zistené, že ide o látku s obsahom THC v takom podiele, že táto je schopná ovplyvniť psychiku jednotlivca.

Skutkový stav uvedený vo výroku o vine je v celom rozsahu preukázaný, je dokázané, že obžalovaný A.. B. prechovával najmenej 49 obvyklých dávok marihuany, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku človeka, a túto opakovane predal najmenej trom užívateľom I. J., B. L. a K. E., v dôsledku čoho právne posúdenie skutku ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamnej a psychotropnej látky, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. b), j) Tr. zákona je vecne správne. Prechovávaniu, kúpeniu a zadováženiu zodpovedajú písm. c), d) ods. 1 § 172 Tr. zákona. Okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby videl konajúci súd v závažnejšom spôsobe konania podľa písm. c) ods. 2 citovaného ustanovenia zodpovedajúcom dlhšiemu času tohto konania podľa § 138 písm. b) Tr. zákona - a to od leta 2018, čo zodpovedá výpovedi svedka K. E., tento čas potvrdzoval aj svedok B. L., a tiež, že sa skutku dopustil na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Tr. zákona, pretože najmenej trom osobám predával marihuanu. Právne posúdenie skutku zodpovedá Tr. zákonu účinnému v čase jeho spáchania obžalovaným, pretože novší Trestný zákon účinný od 01.05.2022 nie je preňho priaznivejším, trestná sadzba za jeho spáchanie obchodovaním podľa § 172 ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona je rovnaká na desať až pätnásť rokov.

Následne pristúpil odvolací súd k prieskumu výroku o treste, keďže obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov nepodmienečne, čo je dolná hranica trestnej sadzby stanovená

zákonom. Túto trestnú sadzbu však určil zákonodarca, ktorý formuje trestnú politiku štátu, a v rámci svojej normotvornej činnosti určuje závažnosť toho ktorého trestného činu, ktorá je vyjadrená výškou trestných sadzieb. Zákonodarca trestnou sadzbou stanovil súdu určité mantinely pri jeho rozhodovaní a v rámci nej mu prenechal priestor na individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Trest sa individualizuje podľa zásad uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zákona, pričom sa ním sleduje účel vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona. Na základe uvedeného a aj z pohľadu teoretických úvah prezentovaných v rozhodnutí NS SR sp. zn. 4To/20/2013, na ktoré poukázal obžalovaný, odvolací súd konštatuje, že konajúci súd prihliadal pri rozhodovaní o určení druhu trestu a jeho výmery na všetky hľadiska stanovené zákonom.

Konajúci súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, pretože prerokovaný skutok spáchal skôr, ako v inej veci bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Ide o trestný rozkaz konajúceho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/20/2023 vydaný dňa 28.03.2023, ktorým bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinov krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) a porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 26 mesiacov za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívať alkoholické nápoje. Trestný rozkaz bol doručený obžalovanému dňa 03.04.2023, v dôsledku čoho k tomuto dňu podľa § 353 ods. 8 Tr. poriadku nastali účinky spojené s vyhlásením rozsudku.

Záver konajúceho súdu, že je potrebné ukladať jeden trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť vo viacčinnom súbehu je tak správny a zodpovedá pravidlu ustanovenom v § 42 ods. 1 Tr. zákona „ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu“.

Obžalovanému boli priznané dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d) a písm. j) Tr. zákona, t. j. že obvinený spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých a viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Odvolací súd sa stotožnil iba s jednou priznanou poľahčujúcou okolnosťou a to, že obžalovaný pred spáchaním tohto trestného činu viedol riadny život, čo preukazuje register trestov, hodnotenie obžalovaného ako aj evidencia priestupkov. Priznanie poľahčujúcej okolnosti, že obžalovaný trestný čin spáchal vo veku blízkom veku mladistvých, nezodpovedá skutkovému stavu, pretože podmienkou priznania tejto poľahčujúcej okolnosti je aj zistenie, že táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. U obžalovaného ide o trestne zodpovednú osobu, ktorá mala znalosť o tom, že omamné a psychotropné látky, včítane marihuany, sú u nás zakázané, keďže ide o všeobecný poznatok, s ktorým sa oboznamujú deti už na základných školách. Okrem toho osobnosť obžalovaného nevykazuje znaky poruchy osobnosti a úroveň mentálnych schopností obžalovaného v čase spáchania skutku podľa názoru odvolacieho súdu nemali žiadny vplyv na jeho rozumovú a vôľovú spôsobilosť pri páchaní prerokovaného trestného činu, preto priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nemalo svoj podklad. Odvolanie však podal iba obžalovaný vo svoj prospech, preto odvolací súd rešpektujúc zásadu „zákaz zmeny postavenia k horšiemu“ ustanovenú v § 322 ods. 3 Tr. poriadku túto priznanú poľahčujúcu okolnosť akceptoval.

Okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (prerokovaný zločin a dva prečiny podľa § 212 a § 194 Tr. zákona), za ktoré mu bol ukladaný súhrnný trest, našla svoj odraz v priznaní pritažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, s čím sa odvolací súd stotožnil.

Konajúci súd ukladal súhrnný trest za zločin a prečin, preto postupoval podľa asperačnej zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorej zvyšoval hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu z hornej hranice trestnej sadzby trestného činu z nich najprísnejšie trestného. Súčasne ale aplikoval aj zmierňovacie ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona, keďže bola zistená prevaha poľahčujúcich okolností. Horná hranica 15 rokov sa tak zvýšila na 17 rokov 9 mesiacov 10 dní pri aplikácii najprv § 38 ods. 3 a následne § 41 ods. 2 Tr. zákona.

Odvolací súd po posúdení osoby obžalovaného, spôsobu spáchania činov, za ktoré bol ukladaný súhrnný trest, ako aj ich závažnosti, by sa stotožnil s uložením trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov, teda na dolnej hranici trestnej sadzby, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym

stupňom stráženia, keďže neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti prípadu a ani pomery na strane obžalovaného, ktoré by opodstatňovali použitie zmiernovacieho ustanovenia podľa § 39 Tr. zákona. Obžalovaný sa ani len nepriznal k spáchaniu skutku a nevyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku, ktorá okolnosť by mu mohla prívodiť zníženie trestu o jednu tretinu z dolnej hranice trestnej sadzby, teda minimálne o 3 roky 4 mesiace. Dolná hranica trestnej sadzby za obchodovanie s drogami u páchatel'ov drogovej trestnej činnosti je prísna a v rámci posudzovania tejto trestnej činnosti zákon nezohľadňuje tzv. veľkých a malých dealerov, preto odvolací súd konštatuje, že pokiaľ bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, tento trest v rámci nastavenia trestnej politiky štátom je nutné považovať za trest zákonný a primeraný.

V rámci odvolacieho konania však došlo k zmene Trestného zákona. Národnou radou SR bol dňa 08.02.2024 prijatý zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorý však doteraz nenadobudol účinnosť.

V Článku I. tohto zákona č. 40/2024 Z. z. zo dňa 08.02.2024 pod bodom 70. je úprava drogovej trestnej činnosti. Neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou a psychotropnou látkou je upravená konkrétne v § 173. Podľa ods. 1 tohto ustanovenia ten, kto neoprávnene vyrobí omamnú látku alebo psychotropnú látku alebo neoprávnene obchoduje s omamnou látkou alebo psychotropnou látkou v nepatrnom množstve, sa potrestá odňatím slobody na jeden rok až päť rokov. Za nepatrné množstvo sa v prípade rastliny rodu Cannabis (konopa) - sušina, marihuana, s účinnou látkou THC považuje 2 g. Podľa § 173 ods. 3 písm. a) sa páchatel' potrestá odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania. Závažnejší spôsob konania tak, ako je definovaný v § 138 Tr. zákona účinnom v čase rozhodovania, sa týmto zákonom nemenil.

Z uvedeného je teda zrejmé, že pokiaľ by bola účinná nová právna úprava týkajúca sa drogovej trestnej činnosti, odvolací súd by skutok uvedený vo výroku o vine napadnutého rozsudku právne posudzoval podľa novelizovaného Tr. zákona, keďže táto právna úprava je pre obžalovaného priaznivejšia (§ 2 ods. 1 Tr. zákona). K tomu však nedošlo so zreteľom na pozastavenie účinnosti čl. I. zák. č. 40/2024 Z. z. rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 3/2024 z 28.02.2024, ktorý prijal na ďalšie konanie tri návrhy na vyslovenie nesúladu tohto zákona s ústavou.

Odvolací súd si uvedomuje, že môže rozhodovať výlučne podľa platných a účinných trestných kódexov, avšak súčasný stav, kedy je prijatá zmena Trestného zákona s podstatne miernejšími trestnými sadzbami aj za drogovú trestnú činnosť, ktorej účinnosť je pozastavená, prináša právnu neistotu ohľadne ukladania trestov pre páchatel'ov nielen týchto trestných činov. Jedným z dôvodov z tejto právnej neistoty je i fakt, že prechodné ustanovenia novelizovaného Trestného zákona neobsahujú možnosť zmiernenia trestu po nadobudnutí účinnosti tohto zákona v prípade posúdenia toho istého trestného činu ako miernejšie trestného (ako tomu bolo pri rozsiahlej novele Trestného zákona č. 140/1961 Zb. podľa čl. II ods. 4 zákonom č. 175/1990 Zb.). Túto právnu neistotu vyvolal štát, ktorý si reguluje svoju trestnú politiku. Vzhľadom na to, že ani po uplynutí doby takmer 3 mesiacov, nie je zrejmé, kedy a v akom rozsahu rozhodne ústavný súd o nesúlade Čl. I zákonodarcom schváleného zákona č. 40/2024 Z. z., odvolací súd túto okolnosť, keďže tresty súvisiace s drogovou trestnou činnosťou návrhmi prezidentky SR, skupinou 36 poslancov a skupinou 39 poslancov výslovne namietané ako neústavné neboli, vyhodnotil ako mimoriadnu okolnosť prípadu a pri ukladaní trestu použil zmiernovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona.

So zreteľom na novelizovanú trestnú sadzbu za rovnaký trestný čin drogového charakteru - obchodovanie s drogami, ktorá v prípade nadobudnutia účinnosti Čl. I. zákona č. 40/2024 Z. z. je podstatne miernejšia, keďže dolná hranica trestnej sadzby je 7 rokov, v dôsledku čoho kategorizácia trestného činu sa tiež zmierni z obzvlášť závažného zločinu na zločin, odvolací súd uzavrel, že uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov je trestom primeraným k všetkým zisteným okolnostiam prípadu, ako aj k pomerom obžalovaného a zisteným možnostiam jeho nápravy. Takto uložený trest považoval za spravodlivý a zákonný.

Okolnosť, ktorú vyhodnotil odvolací súd ako mimoriadnu, objektívne existujúcu a nezávislú od vôle obžalovaného, nastala až po rozhodnutí konajúceho súdu, ktorý skutkový stav aj vo vzťahu k výroku o treste zistil dokazovaním správne. Preto na podklade takto zisteného skutkového stavu odvolací súd

vyhovel čiastočne odvolaniu obžalovaného, keď zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, pri aplikácii ustanovení § 38 ods. 3, § 36 písm. d), j), § 37 písm. h), § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 a zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pri určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody odvolací súd použil zmiernovacie ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zákona, pretože podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona sa páchatel obzvlášť závažného trestného činu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, avšak podmienky zmiernenia vonkajšej diferenciácie ustanovené v ods. 4 tohto zákona umožňujú aj iné zaradenie. Konajúci súd určil spôsob výkonu trestu v ústave s najmiernejšou diferenciáciou, preto odvolací súd rešpektujúc zásadu zákazu zmeny postavenia k horšiemu rozhodol o zaradení v zmysle rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Obžalovanému bol tiež uložený aj trest prepadnutia vecí, ktoré súviseli s drogovou trestnou činnosťou obžalovaného. Obžalovaný používal na kontakty mobilný telefón, digitálne váhy boli určené na váženie zelenej sušiny a finančné prostriedky 350,- eur sú výnosom z trestnej činnosti, preto trest prepadnutia vecí bol ukladaný podľa § 60 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. zákona. Vlastníkom prepadnutých vecí sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona stáva štát, pretože neboli zistené skutočnosti, pre ktoré by malo byť rozhodnuté inak.

Vzhľadom k tomu, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest za reálny súbeh trestnej činnosti, v zmysle zásady uvedenej v § 42 ods. 2 Tr. zákona bolo potrebné zrušiť aj výrok o treste uloženom mu v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/20/2023 z 12.04.2023 za prečiny podľa § 212 a § 194 Tr. zákona a naň nadväzujúce výroky, ktoré stratili podklad jeho zrušením.

Odvolací súd uložené ochranné opatrenie ponechal v platnosti, keďže o ňom bolo rozhodnuté v súlade so zákonom. Konajúci súd totiž obligatórne podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad, keďže spáchal obzvlášť závažný zločin, na kratšiu dobu 1 roku, pretože závažnosť jeho narušenia nie je vysoká.

V závere si dovoľuje odvolací súd konštatovať, že o odvolaní obžalovaného vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti ním zvoleného obhajcu, keďže mal k tomu splnené podmienky. Obžalovaný mal možnosť zvoliť si obhajcu do 24.04.2024 a jeho meno oznámiť odvolaciemu súdu, aby sa tak nezmaril ďalší termín verejného zasadnutia nariadený na deň 07.05.2024. Keďže obžalovaný si obhajcu nezvolil, obhajca mu bol súdom ustanovený dňa 26.04.2024, pričom na verejnom zasadnutí prítomný ustanovený obhajca súhlasil so skrátením lehoty na prípravu verejného zasadnutia, keďže o ustanovení a o termíne verejného zasadnutia sa dozvedel 26.04.2024 elektronickou poštou. Dňa 06.05.2024 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie zvolenej obhajkyne I. E.. B., ktorá požiadala o odročenie verejného zasadnutia z dôvodu naštudovania spisového materiálu a z dôvodu dodržania zákonom stanovenej lehoty na prípravu verejného zasadnutia. Súčasne obhajkyňa požiadala o určenie termínu mimo mesiaca máj 2024, pretože v tomto období sa bude pracovne zdržiavať mimo územia Slovenska. K zvoleniu obhajkyne obžalovaným došlo dňa 05.05.2024, teda dva dni pred nariadeným termínom verejného zasadnutia.

Uvedený postup obžalovaného vyhodnotil odvolací súd ako obštrukciu zmať ďalší termín verejného zasadnutia nariadený na deň 07.05.2024. Vzhľadom k tomu, že vo veci bol obžalovanému ustanovený obhajca I. M. S., ktorý dňa 30.04.2024 bol preštudovať spis za účelom poskytnutia obhajoby, odvolací súd po zrušení opatrenia o jeho ustanovení za obhajcu obžalovanému následne tento advokáta ustanovil za náhradného obhajcu, a keďže vo vzťahu k nemu boli splnené podmienky na vykonanie verejného zasadnutia, zrealizoval nariadený úkon. Skutočnosť, že zvolená obhajkyňa prevzala obhajobu tesne pred nariadeným termínom verejného zasadnutia vedomá si náročnosti vecí, na ktorú poukázala vo svojom podaní, sama osebe neodôvodňovala odročenie verejného zasadnutia. Súdna prax totiž ustálila, že súd nie je povinný prispôbovať režim konania pred súdom a jeho priebeh predstavám obžalovaného a požiadavkám obhajcu a za včasnosť voľby obhajcu si nesie zodpovednosť obžalovaný, čo mu napokon bolo aj umožnené. Profesionálnu zodpovednosť za prevzatie obhajoby nesie obhajca aj v prípade, ak ju prevezme v krátkom čase pred nariadeným úkonom súdu, preto ani v takom prípade nie je dôvod na odročenie úkonu súdu za účelom oboznámenia sa s prejednávanou vecou obhajcom a za účelom upovedomenia o termíne verejného zasadnutia, aby bola dodržaná lehota na prípravu verejného zasadnutia (primerane NS SR 4To/2/2008). Keďže u obžalovaného existoval dôvod povinnej obhajoby a na verejnom zasadnutí ho obhajoval náhradný obhajca, jeho právo na obhajobu bolo dodržané.

S poukázaním na vyššie uvedené zistenia a úvahy z nich plynúce odvolací súd čiastočne vyhovel odvolaniu obžalovaného tým, že mu zmiernil trest. K takémuto rozhodnutiu dospel jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.